

(כל הזכויות שמורות)

הרכב הממשלה הבאה של ישראל, עדיין אינו קבוע מקומו של אף אחד בניגוד להשערות הרבות שהושמעו, עדיין אינו קבוע מקומו של אף אחד

מעריי הזהר של ביני.

אבא אבן אמנם נלקח בחשבון כשריחוף הבא, אולם הדבר תלוי כולו בנכונותה של גולדה מאיר לרדת מן הבמה. אם תתקשקש גולדה להישאר בתפקידה, למרות התערבותו המתמדת של ביני והתירת הצעירים נגדה (ולמרות הצהרותיה האחרונות), אי אפשר יהיה למסור לבאן תפקיד זה.

משה דיין לא קיבל עדיין שום הבטחה מפורשת לתיק בממשלה. אחרי שהובר סופית עליו יואב בחשבון כשריחוף או שריחוף, שני התפקידים שהוא לוטש את עיניו אליהם, התעררו בעיות גם לגבי תפקיד אפשרי שלישי.

משרת שריחוף לא רץ הנינועות הקיבוציות מתנגדות באופן קיצוני לדין, אחרי הערות הניזול שלו על תפקיד הנחיל, אלא גם תנועת המושבים, שדין שייך אליה, אינה מסכימה למסור לו תפקיד כה חשוב.

אפשרות נוספת — למסור לדין את תיק הפיתוח, מוסלת אף היא בספק, לאור הצורך להשאיר בכל זאת כמה תיקים לשותפים האחרים בקואליציה הבאה.

מספר התיקים הפתוחים לשותפים מוגבל בלאור הכי, בגלל חוסר רצונה של מפא"י למסור לאחרים תיקים הקשורים בהשפעה ממשית או בחלוקת כספים. במקרה שלא יתמנה לשר, עשוי דיין לבוא בחשבון כשגריר ישראל באחת

הבירות החשובות. מקום אפשרי: פאריס, שם מנהלים שליחיו של שמעון פרס מזה כמה זמן מלחמת חתירה עקשנית נגד השגריר הנוכחי, יעקוב צור. חתירה זו נודעה גם לעתונאים צרפתיים, מהווה שערורייה דיפלומטית קטנה בבירה הצרפתית.

מושב ראשון של דרוזים יוקם בקרוב ליד שדהיבוקר. חברי המושב, ברובם דרוזים צעירים מיוצאי צה"ל, התכוננו תחילה להקים את מושבם בחבל לכיש, שם הוצעה להם קרקע על ידי המוסדות המישוביים, אולם אחרי פגישה עם ראש הממשלה, הזמין אותם הוא להיות שכניו בשדהיבוקר והבטיח לסדר את העניין.

המפלגות עומדות לפלוש לאוניברסיטת תל-אביב, כפי שכבר פלשו אל תחום האוניברסיטה העברית בירושלים. בבחירות האחרונות לוודא הסטודנטים, נעשה צעד השתלטות מצד סטודנטים

חברי מפא"י, שהקנה דריסת רגל למפלגתם, במקום שהיה טנור עדינה, על-פי החלטה עקרונית, בפני פעילות מפלגתית מאורגנת.

עתון יומי חדש בשפה הפולנית יופיע בקרוב. אחרי שהעתון היומי בשפה הפולנית נוביניץ, שהיה שייך לציונים הכלליים והפרוגרסיביים התמוזע עם קורייר המפא"י, יוצאו הציונים הכלליים עתון יומי חדש בשם חדשות היום.

שני שבועונים נוספים, בשפה הערבית, יופצו אף הם בשבועות הקרובים בשוקי המפלגות. אחדות העבודה, שיצאה למלחמת תנופה לכיבוש המיעוט הערבי בישראל, מרכזת עתה מערכת מורחבת להוצאת שבועון ערבי מצוייר ואילו חרות, שאף היא פוזלת עתה לעבר קולות המיעוט, עומדת להוציא שבועון שני, פחות עשיר בכמות.

השביתות האקדמאיות יפלוש עוד בשנה זו למוסדות

הלימוד האקדמי

מאיים. השוכי

תים הפעם: הי

סטודנטים. לאחר

קבנת המלצותיה של ועדת אגרנט לגבי הגולת שכר הלימוד האקדמי מ'265 ליי באוניברסיטה ומ'250 ליי בטכניון, לשכר לימוד אחיד בשכר של 400 ליי, ייפ' תחו הסטודנטים ב' פעולה לביטול רוע' הגזירה, לא יחסו מלאחזו אף בנשק השביתה.

מדור הכי

לוש במחוז תלי

אביב יעבור תלי

הוא לחמות הי

ש.ב. פקד יהודה

מלחי, מי שהיה

קתים מחוז תלי

אביב, יעבור לשמש

כראש מדור הביטוח

בתל-אביב, במקומו

של פקד דוד פאר,

שיועבר לשמש כסגן

מפקד נפת רמת-גן,

במקומו של מלחי,

ישמש כקתים מחוז

תל-אביב מפקח חיים גליק, שעבד במחלקת התנועה, ואיש מדור הביטוח לשעבר.

תערוכת המרד של חרות תגיע עוד השנה לדרומי

אפריקה. לאחר ביקור חלש בשבועיים תנאשונים של הפתחה, נבר זרם

המבקרים בתערוכה ומאורגנים בת, אף סיוורים של בתי-ספר. תנהלת המפלגה

שחיפשה מזח זמן אחר גורם מעורר לעידוד מנביתה בדרום-אפריקה. החליטה

לשלוח למטרע זו את התערוכה.

במדינה

(המשך מעמוד 6)

גדול או באיגוד מקצועי גדול, נטל על עצמו את הסיכון.

לשיא הגיחוך הגיע כסה בנסותו להסביר כיצד נכשל אברהם עופר, שהיה מועמד באיגוד המקצועי של הפקידים, בתא עובדי תנובה. אחרי שהוכיח כי בתאים מקצועיים אחרים היה אחוז המצביעים מבין בעלי זכות ההצבעה כ-70%, הודה כסה כי בקרב עובדי תנובה היו מועמדים שקיבלו למעלה מאלפים קולות בעוד שמספר בעלי זכות הבחירה בקרב עובדי תנובה היה רק 700. הסביר הוא: "גם עופר זכה בתא זה כי 1100 קול, כלומר שגם הוא קבל מספר יותר גדול של קולות ממספר בעלי זכות הבחירה." בלשון אחרת: עופר נכשל משום שלא ידע לנצל כמו אחרים פרצות שאפשרו יוזף-הבחירות.

צבא

טול לקאהיר

אחת האגדות המרגיונות ביותר שרדפה תמיד אחרי לוחמי מלחמת העצמאות, היתה האגדה של "נס תשי"ח". לפי אגדה זו עמד קוזן ועיר של לוחמים מול "שבועת צב" את ערב, שהיו כוח אדיר ורב. אם הצליחו להתגבר על האויב, הרי זה הודות לנס מן השמיים, או גאונותו של דודי בן גוריון, או סחנתו של צבאות ערב.

הלוחמים עצמם ידעו, כמובן, שלא היה שום נס. העליונות המספרית של האויב היתה מופקפת. אמנם היה לו יתרון ניכר בנושק — בו לא ידע להשתמש כהלכה — אולם יתרון זה נפסל על ידי רוח-הקרב הי עדיפה של חיילי צה"ל. בניגוד לדעת ה" עורף, שסברה כי נצחונם צה"ל היו מעין טיולים, ידעו הלוחמים עצמם כי הנצחונות הסופיים נקנו בדם יקר, אחרי מפלות רבות, נגד אויב בעל כוח-לחימה רב. לעתים.

הפיסה בסחונת מוזרה זו, מונעת גם כיום פרסום מספרי החיילים שהשתתפו ב' קרבות תשי"ח משני הצדדים. השבוע באה במקומו הערכה רשמית של הצבא האמריקאי, על סמך נתוני המודיעין שלו: במלחמת תשי"ח עמדו 98 אלף חיילי צה"ל מול 105 אלף חיילי כל צבאות ערב. מכיון שה צבאות הערבים היו מפורעים בחזית ארוכה, ללא שום תיאום ושיתוף-פעולה ביניהם, מובן שיחסי-כוחות כזה נתן יתרון ברור לצה"ל. כי הפיקוד הישראלי שלט ב'קחים

וכמעט חסר-אבדות, וכי הערבים לא היו ממוגלים לעולם ללוחמה עיקשת ונועזת. ספרי המודיעין האמריקאי מפריכים גם אשליה קלת-דעת זו. לפי מקור זה, עמדו במיצע-סיני 60 אלף חיילי צה"ל מול 35 אלף חיילים מצריים, בעוד שבפורט-סעיד לחמו 99,500 חיילים צרפתיים ובריטיים נגד 35 אלף חיילים מצריים. בשני המקומות היתה עדיפות-כוח מספרית אדירה לתוקף. אם תובא בחשבון השליטה המוחלטת של הילות-האוויר הבריטי, הצרפתי והישראלי בשמיים, והאיזם הצרפתי-בריטי הקטלני על העורף של הצבא המצרי במדבר סיני, הרי ברור כי בתנאים אלה לא יכול היה גם צבא משוכלל ביותר לנהל מאבק עקשני.

סכנה לכוננות. אין הערכה חדשה זו מוגעת בתהילת צה"ל, שהוכיח במיבצע סיני יעילות צבאית ניכרת ורוח-לחימה מצויינת. אולם היא מפריכה אחת ולתמיד את האשליה, כאילו כל מלחמה עתידה נגד מדינות-ערב תהיה בהכרח כמו מיבצע סיני: מהירה, מעט-קרבנות ועטרת נצחון.

מלחמה בתנאים אחרים, נגד כוח ערבי מאוחד, ללא בעלי-ברית חזקים, עשויה להיות שונה לגמרי. כל תפיסה אחרת אינה רק מנוגדת להערכות המוסכמות של משי קיפנים זרים, אלא גם סכנה לכוננות הי נכונה של צה"ל.

עיריות

דיקו אופטי

"איפה נשמע כדבר הזה", קרא פקיד קשיש של עיריית תל-אביב, "אנשים עושים בדיוק את אותו הדבר שאני עושה, ועובדים לא יותר ממני, קיבלו פתאום העלאה ב' שתיים או אפילו שלוש דרגות רק מפני שהם חברים בהפועל-המזרחי או בחרות. מה כאן, הפקודות גמורות? לעומת אותו פקיד מודקן ואכול מרירות, שלא זכה לי העלאה לה ציפה במשך שנים, והגו השבוע מאות פקידים אחרים מתוך 6000 עובדי העירייה, מגשם דרגות בלתי-צפוי."

את מקומן של הפיות הטובות, מילאו הפעם שלושה חברי ועדה עליונה שמינתה העירייה כדי לתשכך את עובדיה, מהם כאלה החסרים דרגה כלשהי ואחרים המחכים כבר שנים רבות להעלאה הנכספת. הוועדה הי' תה מורכבת מארגון-העובדים של העירייה, משרד-הפנים ומחלקת-המנגנון בעלייה.

המודד: כרטיס מפלגה. הכל היה נגמר בכי-טוב, לו לא לקחה ועדת התשבוב ב'גמ'שות יתר. היא לא קבעה דרגות מדרג יקות לתפקיד, השאירה מקום לתמרון. את האפשרות הזאת ניצלו במלואה חברי וועדת השלושה — אברהם בוואר (המפלגה הדתית-הלאומית) — שמחה אהרליך, (ציונים כלליים) ודוד יוטן (חרות) — שהיו צריכים לאשר את הצעות הוועדה הראשונה שהיו למעשה המלצות ארגון-העובדים.

לפני כחודשיים, קיבל ארגון-העובדים את הרשימות מידי ועדת-השלושה, נדהם לי היוחכה, כי רוב המועלים בדרגה הינם אנשי מפא"י שהועלו בדרגה, מבלי המלצות ועד הפועל-המזרחי וחרות. אמנם היו גם אנשי העובדים, אולם ועד העובדים, בו יש רוב מפא"י, טען כי העלאות אלה נעשו בהס' וואה בלבד. המקופחים זעקו חמס. אר' גוף-העובדים דרש פגישה עם בוואר, איים בשביתה. בוואר לא התרגש, הוא דחה את הארגון בכל פעם שפגשו אליו לברור. השבוע החליטה מועצת פועלי-תל-אביב, כי אם לא תיענה העירייה לתביעת הארגון לתשבוב מחדש של העובדים, תכריז על שביתה כללית. הגיבו על כך חבר הוועדה מר שמחה אהרליך, "זו חסיסה פשוטה, העלינו את מי שנראה לנו ראוי לכך וברוב המקרים הדבר תאם להנחיות הארגון." סיכם אהרליך, שהוא מנהל בית חרושת לצרכי אופטיקה: "פשוט אין אפשרות להגדיר ב' דיוק אופטי כל תפקיד." הוא לא הוסיף כמובן, שהפעם נעזרו חבריו לא בסרגל הי' חישובים או במיקרומטר מדויק — המודד היה הפעם כרטיס-מפלגה מקרטון פשוט. גם אוימי השביתה לא הפחידו אותם ביותר. הם ידעו שמפא"י אינה מעונינת בשביתה, בערב הבחירות, שתגרום סבל לאזי רחים, תיצור דעת-קהל נגד מפא"י.

ח'יפה

האכזבה הגדולה

סנדר המשטרה פילס לו דרך בין התמון, טיפס ועלה על המדרגה הצרה ועצר לפני

המשלוח לעזה הגיע

הפנימיים, יכול היה לתמרן, להעביר במ' הירות כוחות מגורה לגורה, כדי ליצור עדיפות-כוח ברנע הנכון ובמקום הנכון. שניים נגד אחד. מסוכנת יותר מ' אגדת תשי"ח היתה אגדת סיני. בישראל גדל דור שלם של צעירים, שלא הספיקו להשתתף בקרבות המרים של מלחמת תשי"ח, ושכל נסיונם המלחמתי הצטמצם במיבצע קדש. כתוצאה מכך נראה להם כי כל מל' חמה נגד הערבים תהיה מסעי-נצחון קצר